

og derefter, når det er sådan, at man så nedsætter fradragsværdien fuldstændig ligesom de andre, så sikrer man kompensation for de laveste indkomster.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Blot en sidste bemærkning om kapitalopsparingen: Den er for god, sagde hr. Flemming Hansen, underforstået at det var noget, jeg havde sagt. Hr. Flemming Hansen sagde, at det var en drønende succes, og jeg sagde: Ja, det tør siges.

En af konsekvenserne af, at det var en stor succes, var, at man satte et loft for, hvor meget man måtte spare op hvert år. For masser af kommuner henvendte sig jo til Folketinget og sagde: I må sætte en bremse for den kapitalpension, for vores skattegrundlag forsvinder simpelt hen. En del af vores højtlønnede skatteydere nedbringer deres skattepligtige indkomster ved at opspare ganske meget til pension. I må sætte et loft.

En eller anden regering i fortiden – jeg kan ikke huske, om det var den borgerlige, det har det vist nok været – satte faktisk loft for kapitalpensionsopsparingen, fordi den i den daværende regerings øjne var for god. Den er stadig væk god, og jeg synes stadig væk; folk skal bruge den, og det vil de stadig væk også komme til. Den er lidt mindre favorabel nu, end den har været, og det synes jeg er i orden.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Mit hovedspørgsmål til hr. Flemming Hansen lød, om han kan forklare, hvad der ligger bag bemærkningen: Der skal styr på de offentlige finanser. Det fik jeg ikke noget svar på.

Hvordan skal der det? Hvor skal der skæres ned? Hvem skal holde for? Er det på sygehuse? Er det lejerne? Hvem er det, der skal holde for? Vi fik en masse at vide om hår i suppen her og dér. Det afgørende, nemlig, hvor der skal skæres ned, vi fik ikke at vide.

Styr på offentlige finanser! Hvem skal holde for? De syge? Lejerne? Hvem?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Hr. Jens Peter Vernersen taler om prisudviklingen og siger, at det vil give en afdæmpet prisudvikling. Jeg synes, jeg har hørt andre socialdemokrater under de tidligere indlæg sige, at priserne ikke ville falde. Nu er vi altså enige

om, at priserne vil blive ved at stige, forstår jeg. Det har jeg min meget, meget store tvivl om. Men det ændrer altså ikke ved spørgsmålet om, hvad der skal ske med dem, der har købt inden for de sidste 12 måneder. De vil komme meget i klemme. Ikke så meget, som de gjorde i 1987, heldigvis, men de vil komme meget betydeligt i klemme, og dermed får man endnu en gang det, at man mister tilliden til, hvad vi dog går og gør herinde.

Så taler hr. Jacob Buksti om skattetrykket. Hr. Jacob Buksti siger, at skattetrykket på personskatter falder. Ja, det er jo da klart, når man lægger omkring 6 mia. over på grønne afgifter. Men det samlede skattetryk i Danmark er stigende med denne pakke. Det er stadig væk verdens højeste skattetryk.

Jeg tror ikke, fru Elisabeth Arnold og jeg skal fortsætte diskussionen om kapitalpension. Den er god, derfor lagde man loft over den i Schlüterregeringernes tid. Nu vil regeringen altså gerne fjerne den, og det er jeg helt sikker på, de får succes med, det går af sig selv. Sådan er nu engang økonomisk adfærd.

Så siger hr. Kolstrup noget om, hvad det er, vi vil. Og jeg gentager derfor, hvad jeg sagde i min ordførertale:

Derimod har regeringens indgreb været omgivet af en larmerende tavshed om den triste kendsgerning, at det offentlige forbrug fortsat stiger mere, end selv regeringen har ventet. I går kom Nationalbankens kvartalsoversigt, og her kan man læse, at væksten i det offentlige forbrug i 1997 næsten var tre gange så høj, som regeringen havde forventet. Det er den udvikling, der skal bremses.

Jeg siger ikke, vi skal skære ned nogle steder. Det er noget vrøvl, men vi skal stoppe væksten og omlægge, naturligvis.

Jes Lunde (SF):

SF er enig med regeringen i, at der er et behov for justere samfundsøkonomien. Vi kan se, at betalingsbalancen er på vej mod underskud. For os at se er det primært, fordi det private forbrug stiger for meget i det her år.

Det er jo nu engang sådan, at det private forbrug belaster betalingsbalancen betydelig mere end det offentlige forbrug. Der er ikke særlig meget import i at ansætte hjemmehjælpere, i at lave bedre ældreomsorg, i at skabe uddannelsespladser, i at løse mange af de serviceopgaver, vi har i det offentlige, hvorimod det private forbrug har et stort indhold af import, og det